

بررسی رابطه بین سبک‌های فرزندپروری با توانایی خودکارآمدی و شادکامی دانش‌آموزان شیرین پورقاز^۱، هاجر توماج^۲

۱- دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان پردیس امام خمینی (ره) گلستان

۲- مدرس دانشگاه فرهنگیان پردیس امام خمینی (ره) گلستان

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه بین سبک فرزندپروری با توانایی خودکارآمدی و شادکامی دانش‌آموزان است. پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری پژوهش شامل تمامی دانش‌آموزان دوره‌ی دوم مقطع ابتدایی استان گلستان است که با استفاده از نمونه‌گیری تصادفی در دسترس از بین شهرستان‌های استان گلستان دو شهر گنبد و آق‌قلا انتخاب شد سپس به طور تصادفی از هر شهرستان تعداد ۵ مدرسه انتخاب شد و از بین پایه‌های تحصیلی آنان پایه ششم به طور تصادفی انتخاب شد که در کل ۲۹۶ دانش‌آموز به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شد. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه‌های شیوه‌های فرزندپروری بامریند، خودکارآمدی و شادکامی آکسفورد است. یافته‌های پژوهش نشان داد که سبک فرزندپروری مقتدر با خودکارآمدی (۰/۵۴) و شادکامی (۰/۴۷) در سطح کوچکتر از ۰/۰۱ رابطه مثبت و معناداری دارد و سبک فرزندپروری سلطه‌جویانه و سهل‌انگار به ترتیب با خودکارآمدی (۰/۳۶- و ۰/۵۳-) و شادکامی (۰/۴۷- و ۰/۱۳-) در سطح کوچکتر از ۰/۰۵ رابطه منفی و معناداری دارند. نتایج پژوهش نشان داد که سبک فرزند پروری مقتدر سبب افزایش خودکارآمدی و شادکامی دانش‌آموزان و سبک فرزند پروری سلطه‌جویانه و سهل‌انگار سبب کاهش خودکارآمدی و شادکامی دانش‌آموزان می‌گردد. **کلیدواژه:** سبک‌های فرزند پروری، خودکارآمدی، شادکامی، دانش‌آموزان